

KÖZBESZÓLAS.

1.

KOLIONICS NYEGOVAN — OLDERBACHER PÉTER — CZORJÁK NIKOLA — egy kis segyebár, tulságosan fajvédően hangzik ez a három név? De ne hagyjuk sokáig kétségben olvasót, ennek a három kavicsropogtatásos zörejt névnek birtokosai nem éjszakai igazolatok, nem frankhamisítók, nem a duplán kovácsolt faji eszme fegyverkovácsai — egyszerű betegápolók voltak a szegedi kórházban. Talán zavartalanul ápolhatták volna a betegeket tovább is saját emberi koruk végső határáig, ha eszükbe nem jut, hogy maguk is végrehajthatnának már egy operációt. A tervüket végre is hajtották: novokaint fecskendeztek a kórhárgondnoki hivatal Wertheim-szekrényének töve alá s mikor a helyi érzéstelenítés sikerült, gondosan sterilizált vésőkkel fölvták a pénzszekrény oldalát s a kórokozó pénzt eltávolították belőle. A műtét sikerült, de a műtökökkel baj történt. A tetteseket kinyomozták s ekkor kiderült róluk: Kolionics Nyegovánról, Olderbacher Péterről és Czorják Nikoláról, a városi kórház betegápolóiról, tehát városi alkalmazottakról nemcsak az, hogy betörők, hanem az is, hogy — idegen állampolgárok.

A város — úgy látszik — a betegápolókban való szükségét jugoszláviai importtal fedezi.

2.

Tudják kérem mi történik Jugoszláviában azokkal a magyar munkásokkal, akik munkát keresni mennek át a határon? Ha nincs szerencsédük, elfogják, mint kémgyanusakat. S ha ezenfelül még a szerencsétlenség is utóleri őket, akkor olyan rendőrszisztemmel vagy csendőrmester kezére kerülnek, aki mint „honmentő” akar érdemeket szerezni. A csendőri nyomozás harmadik napján nincs már olyan vád, amit szegények ne ismernének be. Akkor már töredelmesen vallják, hogy a király megölésére küldte őket valamelyik irredenta-kommunista titkos társaság vagy: — ami szintén sűrűn előfordult — a szegedi kémiroda vezetője azért küldte őket, hogy megszerezze számára — a hivatalos lapot. (Amire egyébként elő lehet fizetni) Félesztendő és esztendő rabság után derül azután ki, hogy egyetlen belüli sem igaz abból, amit bikacsokkal vertek ki a szerencsétlen áldozatokból. . . . Ha azonban szerencsédük van a munkát kereső magyar munkanélkülieknek, akkor hegyetlenül elverik őket s a vámhivatal egy pár hónapra, a rendőség pedig egy pár hétre bezárja őket s azután visszadobálja a határon.

Jugoszláviában ez történik a magyar állampolgárokkal. A szerb állampolgárok pedig Szegeden — városi intézménynél kapnak foglalkozást és kenyeret.

3.

A program, amit hirdetünk, így cseng: építkezni kell, hogy foglalkoztatni tudjunk mindenkét, aki dolgozni tud és dolgozni akar. Ne nézzük az áldozat nagyságát, ne mérlegeljük a terhek súlyát — munkát kell adni a munkanélkülieknek. Ne latolgassuk a vállalkozások rentabilitását, ne kulassuk, hogy haszonnal jár-e a beruházás; a legfőbb haszon most nem a jövedelmezőség, hanem az eleven, az élő, a kenyereadó és békét teremtő munkaalkalom. Hozzuk meg az egyetemért azt az áldozatot, amit kívánnak, még sikert ígérő alkuval se töltstük az időt, csak kezdhesünk hozzá az építkezéshez. A jövő kaotikus kódéba építstük bele a tanyai vasút százmillárdjait, — de csak legyen kenyere és munkája ebben a városban mindenkinek.

Ez a program. S a vasúti kocsikat Buda-

pesten készítik, a motorosokat külföldről rendelik meg, az egyetemi építkezéshez országos pályázatot hírdetnek s a szegedi kórházban nem szegediek, nem magyarok — szerbiai katonaszökevények ápolják a betegeket.

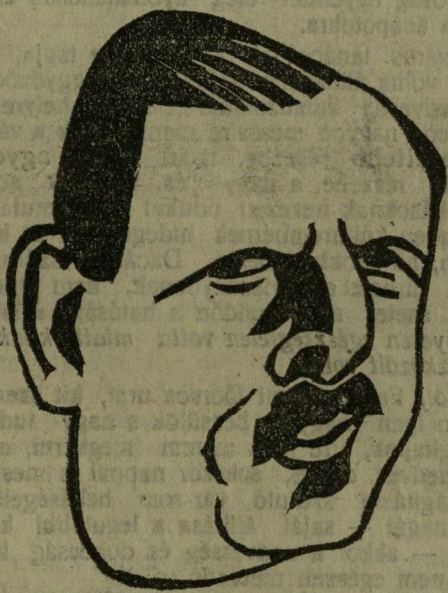
4.

Jugoszláviában nincs munkanélküliség. S mégis háromhavonként revideálják az idegen munkásokat, hogy kiket lehetne már kiutasítani köztőlük. Pedig csak olyan munka végzésére lehet idegen állampolgárt alkalmazni, milyen szakmára belföldi szakmunkás nincs. A külföldiek csak mint előmunkások alkalmazhatók

Az országos husipari kongresszus.

Pünkösd vasárnapján érkeznek tudvalevőleg Szegedre az ország husiparosai, hogy a magyar husfeldolgozó ipar fontos aktuális kérdéseit kongresszus keretében vegyék tárgyalás alá. A husipari kongresszus jelentőségéről, összehívásának okairól és céljairól a következő sorokat kaptuk:

— Mint minden iparág, a husfeldolgozó ipar is végigszenvedte a háború és azt követő idők gazdasági nehézségeit és ez az iparág is elérkezeti oda, amit gazdasági válság szóval szoktak megjelölni. Az ország szerencsétlen megcsönkítése következtében beláthatatlan eltulodások érték a magyar husipart, amely élőállat-beszerzés, feldolgozás és értékesítés tekintetében teljesen megváltozott helyzet előtt állott. A

Pick Jenő.

régi megbízható egyszifenciák mellett felburjánzott az alkalmi iparosok, a kontárok nagy tömege és a megcsöpant fogyasztás mellett olyan versenylátskint állott szemben a korábban magas nivón álló husfeldolgozó ipar, amelynek lektüzdésére végül is komoly eszközökhöz kellett fordulni. Ezek mellett a kontárok mellett ott voltak még és vannak sok helyütt ma is, a haláságok által létesített, közpénzekből táplálkozó hatósági üzemek, amelyek annak ellenére, hogy a háborús idők, amelyek indokolták felállításukat, már elmúltak, mégis méltánytalan versenytársként működnek a súlyos közterhek alatt küzdő husipar rovására. A háború utáni adózási nehézségek, amelyek a forgalmi adó, állatforgalmi adó, kereseti és egyéb adókievetések során felmerültek, szintén olyan súlyos teherterhelést jelentettek és jelenlik a husiparnak, amelyek országosan való lefárgalása és az azokon való könnyítés mulhatalanná vált. Beletézi mindezt, hogy a Budapest részére engedélyezett 50%-os

s legfeljebb hat hónapra — ennyi idő alatt kell betanítaniok jugoszláviai szakképzetlen szakfarsukat. Ez a helyzet Jugoszláviában, ahol — ismételjük — nem probléma a munkanélküliség, ahol — legalább még egy ideig — van pénz építkezni, beruházni, termelni s nemcsak fontartani, de fejleszteni is a régi tüzemeke. Jugoszlávia mégis egymás után utasítja ki azokat a magyar munkásokat, akiket pedig inkább tanítani, mint dolgozni hívtak be. Jugoszlávia ilyen botortul védekezik a munkanélküliségnek még a fenyegetése ellen is.

A jugoszláv példát egy vonatkozásban mi is kövéljük. A botorságban.

kedvezményrel való élőállatszállítás a vidék husiparosságát előre nem látott súlyos következményekkel sujította. Ma az a helyzet áll fenn, hogy a vidéki vásárlók csak Budapesten keresztül jutnak élőállathoz, mert az eladóközönség az 50%-os kedvezményrel való Budapestre szállítás túlzott értékelése folytán minden kínálatával a főváros felé fordul, ahonnan azután a vidékről odaszállított élőállat visszakertül a vidékre, ahonnan azt felvitték. A minisztérium is tapasztalta ezeket a visszasságokat és nem tudják okát találni annak, miért kell pl. a Szeged vidékéről a fővárosba szállított élőállatot visszaszállítani a szegedi husfeldolgozó iparnak. A háború után megindult szociális áramlatok tették végül szükségszerűvé az alkalmazottak foglalkoztatásának, a munkaidőnek a szabályozását, amely szintén igen fontos problémájává vált a husiparnak.

Az országos kongresszus tárgysorozata a következő:

1. Elnöki megnyitó.
2. Üdvözlések.
3. A husiparosok társadalmi helyzete. A szabad forgalom és az árdragító visszaélésekről szóló 1920. XV. t.-c. viszonya. Előadó: dr. Szabó Mihály hentesmester, Debrecen, a Tiszántúli Husiparosok Szövetsége elnöke.
4. A vidéki husiparosok érdekeinek megvédése és a vidéki husiparosok szövetségeinek közös irodája felállítása. Előadó: dr. Karikó Imre kereskedelmi és iparkamarai titkár, Győr, a Dunántúli Husipari Szövetség tb. titkára.
5. A magyar husipari termékek külföldi viszonylatban. Előadó: Pick Jenő szalámigyáros, Szeged, a Délmagyarországi Husipari Szövetség elnöke.
6. A husipari kontártügy. Előadó: Csokonai Vitéz Mihály, Győr, a Dunántúli Husipari Szövetség titkára.
7. Kereseti adó. A felszólamlási bizottságok eljárása a husiparosok kereseti adójának megállapításánál. Előadó: dr. Landesberg Jenő kereskedelmi és iparkamarai ügyvezető titkár, Szeged.
8. Tanoncügy. A munkásbiztosító kérdése. Előadó: dr. Csáthy Dező, Debrecen, a Tiszántúli Husiparosok Szövetsége ügyésze.
9. Állatforgalmi és forgalmi adó. Előadó: Mayer Berci hentesmester, Kaposvár, ipartestületi elnök, kormánytanácsos.
10. Szatécok zsír és hentesáru árusítása. Vendégülösök háziágása. Előadó: Kovács Lajos Miskolc, a Felsőmagyarországi Husipari Szövetség titkára.
11. A vasárnapi munkaszünet és az üzleti zárórak kérdése. Előadó: Kis Géza mészáros-mester Szeged, a Délmagyarországi Husipari Szövetség elnöke.
12. A hazai nyersbőr kivitelének felszabadi-tása. Előadó: dr. Vámos Jenő Budapest, a Mészárosok Egyesülete r.-t. vezérigazgatója.
13. Vágóhídi- és szemledijk kérdése. Előadó: Varga Bálint, a Dunántúli Husipari Szövetség elnöke.

A „PROFÉTA” KERTHELYISÉGE

marad az, ami volt, Szeged központjában a legkellemesebb üdülőhely

Elsőrangú, hírneves magyar konyha. Kitűnő borok. Figyelmes kiszolgálás. Naponta Karolyi Árpád zenekara játszik. A Kőbányai Polgári Serfőzde világhírű Szent István Idénysőre és Szent István Porter sőre friss csapolásban.